

VƏTƏNƏ DÜŞMƏNÇİLİK EDƏNLƏR

Dünyaya gələn hər bir insana Tanrı Vətən adlı müqəddəs bir məkan bəxş edir.

* Bu Vətəndə onun yaşamaq üçün hər şeyi - torpağı, suyu, havası və odu olur.

* Bu Vətəndə onu dünyaya gətirən valideynləri, doğmaları, qohum-əqrəbası yaşayır.

* Bu Vətəndə onun əcdadlarının uyudurları məzarlıqlar olur.

* Bu Vətəndə onun milləti, dövləti, müqəddəs məbədləri, inanc yerləri olur.

Bəzən insanlar hər hansı səbəbdənsə başqa ölkədə yaşamağa olurlar...

Normal və təbii haldır.

Amma əsl vətən övladları heç zaman doğma vətənlərini unutmur, daim ondan xəbər tutur, uğurlarına sevinir, kədərli günlərini bölüşür, gücü çatanda əlindən gələn köməyini əsirgəmir.

Vətən dilini unudub, dinini dəyişənlər də olur...

Bu da bir paralarının seçimidir...

Ən böyük rəzillik isə Vətənə xəyanətdir!

Bu, həm də bütün dövlətlərdə ən ağır cinayət sayılır!

Çünki Vətənə xəyanət təkcə Vətən adlı məkanda yerləşən dövlətə xəyanət deyil!

Vətənə xəyanət torpağına, suyuna, dostlarına, ata-anana, bütün cəddi-əqrəbana xəyanətdir!

Bundan da aşağısı və müdhişi isə Vətənə düşmən kəsilməkdir!

Bunun yalnız bir adı var: MURDARLIQ!

"Vətən mürdarları" üçün həyatda müqəddəs heç nə olmur...

Nə namus, nə qeyrət, nə şərəf, nə də ləyaqət hissi!

Nə ailə dəyərlərinin nə olduğunu bilir, bəci namusu, arvad qeyrəti çəkirlər, nə də kişilik barədə təsəvvürə malik olurlar.

Bütövlükdə belələrində insanlıqdan bir qram da əsər-əlamət qalmır!

Qəribədir ki, "vətən mürdarları"nın əksəri "kişi" cinsindən olur.

Amma bütün varlıqlarında - nə mə-nən, nə də cismən kişiliyi xatırladan bir nişanə belə olmur!

Əslində, heç birinin cinsi də bilinmir!

Hansısa "oriyentasiya"ya malik olurlar!

Ona görə hamıya, xüsusən, uğur qazanmış insanlara, tanınmışlara, məşhurlara nifrət bəsləyirlər.

Həyatdakı uğursuzluqlarının, başlarına gələn müsibət və bəlalərin qisasını uğur qazananlardan almağa can atırlar.

Belələri müəyyən müddət möhləğində kimlərsə əlində alətə çevrilirlər.

Tərəddüd etmədən, çətinlik çəkmədən doğmalarını və dostlarını da rahatlıqla satırlar.

Bir vaxtlar vətəndaşı olduqları döv-lətə qarşı açıq düşmənçiliyə keçirlər!

* Belələri kəsə bilmirlər, təkcə hürrə bilirlər!

* Belələri zərər verə bilmirlər, ürək bulandırılar!

* Belələri rəzilliklərinin, düşdükkləri çıxılmaz vəziyyətin qisasını hamıdan, xüsusən keçmiş vətənlərinin vətəndaşlarından almağa çalışırlar!

Sonda öz yaratdıqları çirkab quyu-sunda mürdar olaraq üfunətə çevrilirlər...

Amma bu üfunət keçmiş vətənlərinə gəlib çatmır!

Onlara pul və dil verənlərin, müdafiə və mühafizə edənlərin ömürlük qismətinə çevrilir!

"Vətən mürdarları" həmişə mövcud olublar.

Müxtəlif adla adlandırılırsalar da, mahiyyətə bir-birilərindən fərqlənməyiblər:

* Azərbaycanda sovet hakimiyyəti qurulanda xalqımızın seçilmişlərini, ziyalılarını çuğullayaraq həbsxanaya, sürgünə göndərirdilər...

* Repressiya dövründə "xalq düşməni" adını qoyduqlarının hətta həyat yoldaşlarına və körpə övladlarına belə, rəhm etməyiblər...

* Birinci Qarabağ müharibəsi dövründə ermənilərə, digər qonşu dövlətlərə cəsusluq edərək yüzlərlə qeyrətli Azərbaycan oğlunun qanına bais olublar...

* "5-ci kolon"un quluna çevrilərək "qrant" qazanmaqdan ötrü sabitliyimizin, təhlükəsizliyimizin pozulmasına dəstək veriblər...

* Adlarını "jurnalist" qoyaraq söz azadlığının arxasında gizlənməklə şəərəfsiz əməllərindən qalmaqıblar!

İndi isə hərəsi bir "sayt", "internet televiziyası" yaradaraq (ağalarının ma-

liyyəsi və çətiri altında) keçmiş vətənlərinin qatı düşməninə çevriliblər!

Azərbaycanın 44 günlük Zəfər müharibəsi bir daş olaraq təpələrinə düşüb!

Qələbəmiz ermənilərdən çox onları yandırır!

Bacardıqları qədər yalan, böhtan, şə-rəbədə püskürürlər.

Bir dəfə də olsun dillərindən Azər-baycanla bağlı bir kəlmə xoş söz çıx-mayıb.

Bu mürdarlıqlar onların özlərinə seçdikləri "həyat tərzidir"!

* Guya "haqq-ədalət carçısıdır"lar"...

* Guya bu yolla özlərinə "çörək qazanırlar"!

Neçə on illər bundan qabaq Əliəğa Vahidin söylədiyi bir beyt elə bil boyunlarına biçilib:

Üzü dönsün görüm o ağuya dönmüş çörəyin,

Yaxşı möhtac eyləyir q...yə, o...şa sizi!

Amma bu yolla qazandıqları və yedikləri çörək deyil!

İRİNDİ...

QANDI...

ZƏHƏRDİ...

ZƏHRİMARDI!

Bu yazının yazılmasına səbəb bu günlərdə ölkə xaricində baş verən çox maraqlı bir hadisə oldu!

Yuxarıda söylənənlər kateqoriyasına məxsus olan ünsürlərdən biri Azərbaycanın Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevaya arxadan çatacaq guya "ölkədə demokratiyanın durumu ilə bağlı" sual vermək istədiyini bildirdi.

Mehriban xanım özünü "jurnalist" kimi təqdim edən ünsürü dərhal tanıdı!

Çox sakit bir tərzlə "vətən mürdarları"ndan ("otxod" da demək olar) sayılan birisinə iki qısa cümlədən ibarət möhtəşəm bir cavab verdi:

"Qadın paltarında səfirlikdə gizlə-nən insan sizsiniz?

Sizə cəsağlığı arzulayıram".

Bu iki cümlə "vətən mürdarı"nın nitqini batırdı!

Bu cavabda həm də Mehriban xanımın iti zəkasının, yüksək insani və siyasi mədəniyyətinin, akademik soyuqqanlılığının şahidinə çevrildik!

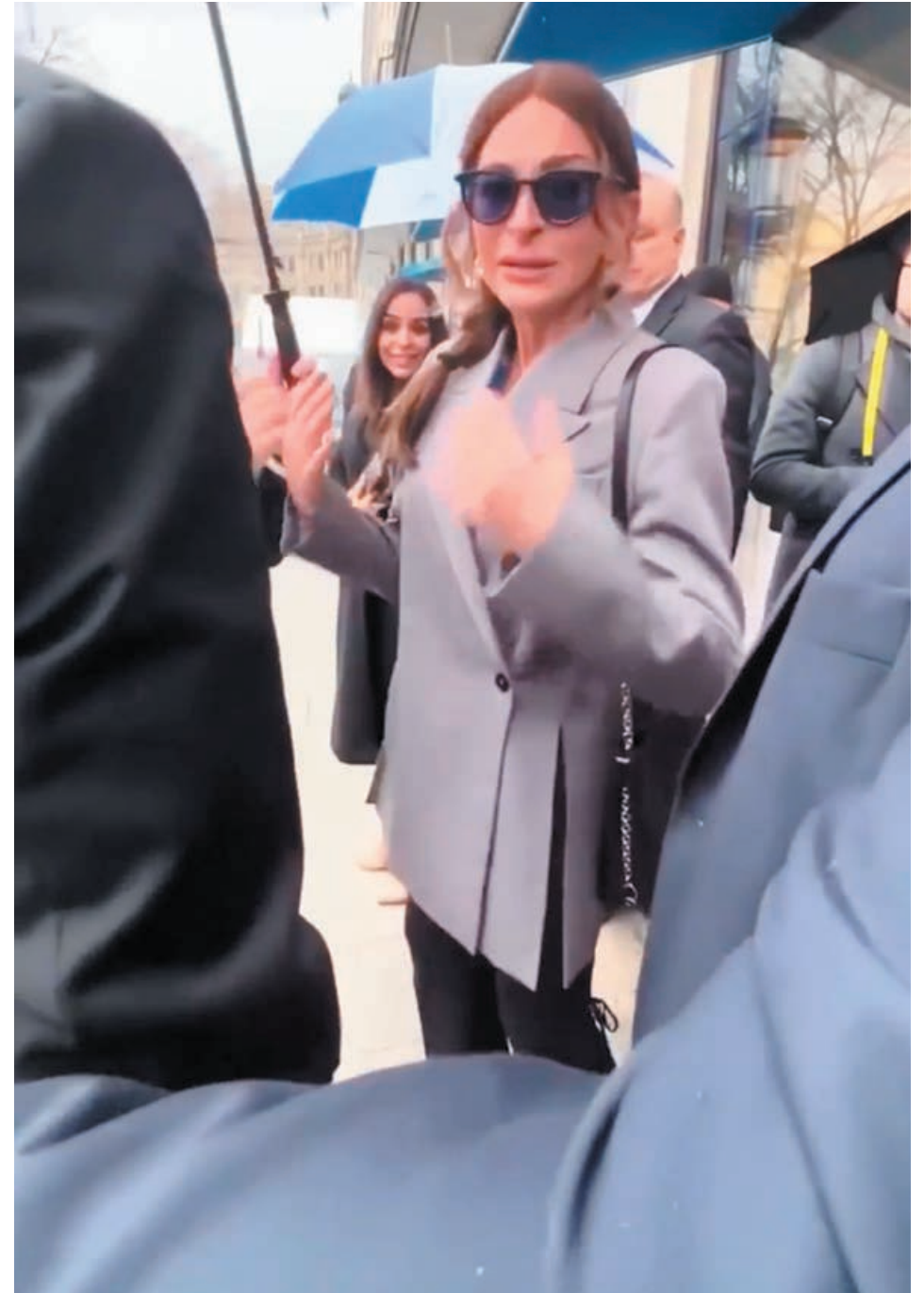
* Acı ifadə işlətmədi!

* Kobud söz söyləmədi!

* Çox sakit bir tərzdə dedi.

Hətta "vətən mürdarı"na "cəsağlığı" belə arzuladı!

Özünü "jurnalist" adlandırana "jurnalist" də demədi!

"Qadın paltarında" ifadəsini işlətdi, "arvad paltarında" yox!

"Cəsağlığı" uzun ömür sürməyin şərtlərindən biridir!

Amma bu məqamda "mürdarlıqlar və şəərəfsizliklər içərisində keçən uzun ömür" anlamına gəlir!

Belə bir uzun ömür arzuladı!

Bu, əsl Azərbaycan xanımının prinsipial və vətənpərvər mövqeyidir!

Həm də yüksək mədəni formada və üslubda nümayiş olunan mövqe!

Deyəsən, Avropa "dəyərlərinə" yiyələnmiş, bir tikə "ağuya dönmüş çörək" qa-

zanmaqdan ötrü "vətən mürdarı"na çevrilmiş saxta jurnalist ona nə deyildiyini başa düşdü!

Amma artıq gecdir!

Azərbaycan tarixində hər kəsin öz yeri olur...

Vətən azadlığı uğrunda canından və qanından keçən müqəddəs şəhidlərin də, adını şəərəfsizlər guşəsinə yazdıranların da!

Hərə öz seçimini edir!

Xalq isə hər kəsə dəyərini verir!

Bəxtiyar SADIQOV